

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 7. De Translatione Episcoporum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

bandi in Episcopum fieri debet secundum ea,
qua habentur in can. Qui Episcopus. 3. Distinct. 23.

4. In ipsa consecratione peragenda Episcopi duo ponunt & tenent codicem Evangeliorum super caput & cervicem ejus, qui consecratur, d. can Ordinationes unoque super eo fundente benedictionem, reliqui omnes Episcopi praesentes manibus suis caput ejus tangunt, can. Episcopus distinct. 15. illudque una manibus inungunt sacro christi mitem: quod ex oleo, nitorem seu puritatem conscientie, & ex balsamo, odorem seu integratam famam significante conficitur. Vide plenius inf. de sacra unctione; sicut & de alijs cæremoniis ministeriorum, qua adhiberi solent in Pontificali Romano.

Postremo Episcopus consecratus Ecclesiam Romanam & ejus Pontificibus, fidelitatis jumentum praefat, iuxta formam praescriptam in Ergo N. Episcopus, inf. De jure jurando.

5. Peractaque consecratione, aut elapsa termino consecrationi praestituto, omnia beneficia Ecclesiastica, si que haber, ipso jure vacant, liberisque ab eo, ad quem provisio spectat, conferri possunt, e. Cum in cunctis 7. §. cum verbo, tu si modo habuerit possessionem, vel per eum steterit, quo minus habuerit: nam ad vacationem utrumque requiritur, & consecratio & adepta possessio, can. Si que Episcopi distinct. 92. Innocent. in d. t. Cum in cunctis. J. an. Staphil. De vacat. per promotionem, nu. 2. Antea vero non vacant, quandoquidem consecratio ex causa rejici possit a superiori, e. Super huc inf de accusationib. Glos. ad dictum § cum vero, in d. nec vacant, dampfis tribus mensibus, nisi habuerit administratio bonorum, Innoc. d. loco.

6. Denique, ut illud quoque breviter hic moneam, hodie exiguis videtur usus electionis: partim quia omnes Ecclesiae Cathedrales & Metropolitanae reservatae sunt disponitioni Sedis Apostolicae, per secundam Regulam Cancellarie; partim quia in plenisque Regnis, & praesertim in hoc Belgio, Principes ex indulto Pontificis nominant personas sibi probatas non tantum ad Episcopatus, sed etiam ad omnes primas dignitates, secularies & Regulares: & super hujusmodi personis nominatis Capitulum singit electionis sua processum.

¶ (†: 80)

TITULUS SEPTIMUS.

De Translatione Episcopo- rum.

1. Quid sit Translatio.
2. Cur propria auctoritate fieri nequeat.
3. Ex quibus causis fiat.
4. Quatio, cur matrimonium spirituale inter Pra-
latum & Ecclesiam dissolvi possit, non etiam
carnale consummatum.

Non solum per postulationem atque Elec-
tionem, verum etiam per Translationem
eorum qui antefuerunt, sive postulati sive electi.
Eccliesi providerit; ac proinde, postquam a-
ctum est duobus prioribus modis, ratio ordinis
postulat, ut de hoc tertio agamus.

1. Est autem Translatio de una Ecclesia,
quam quis obinet, sive Episcopus sive alius
Praelatus exemplis, ad aliam maiorem, auctori-
tate summi Pontificis, propter Ecclesiae necessi-
tatem vel evidenter utilitatem, translatio seu
mutatio, can. Mutationes, can. Suas & can. Sicut
vir. vii. q. 1. Dixi, ad aliam maiorem; quia ad
maiorem non sic translatio, can. Legitimus dis-
tinct. 93. in fine.

Dico, an auctoritate summi Pontificis; quia licet
Episcopus electus renuntiare juri suo libere &
pro arbitrio possit, cap. In presentia inf de renun-
tiat. nec a principio cogatur quis in viru accep-
tare Episcopatum, can. Gest. ran. Vbi ista distinct.
74. tamen postquam confirmatus vel consecra-
tus est, non potest propria auctoritate propriam
deserere Ecclesiam, & ad aliam se transferre, e. 2.
3. Et ulti h. t. adeo ut, si contra fecerit, utraque sit
& propriam alienam privandus, ut nec illis prae-
dictat, quos per superbiam sprevit, nec illis, quos per
avaritiam concupivit, d. e. 3. in fine.

2. Ratio est, cum quia maiores causae, cuius-
modi est translatione Episcopi, arque aliae, quae
a Glossa in d. cap. Inter corporalia certis verbis
comprehenduntur, referenda sint ad Sedem
Apostolicam: cum quia inter Episcopum sive
Praelatum & Ecclesiam spirituale quoddam
matrimonium per electionem initetur, per
confirmationem ratificetur, & per consecra-
tionem consumetur, d. e. ut. ac proinde ma-

F 3. trimo-

rimonium hujusmodi solius. S. Pontificis auctoritate solvi potest, & ad Ecclesiam aliam Episcopus consecratus transferri, d. cap. 2. & 3.

3. Idque postulans Ecclesiae necessitate, ut dixi, veluti metu hostium, can. Temporū VII. q. 1. vel evidenti utilitate, ut quia in alia Ecclesia plus proficere possit: vel suadente id bono pacis & concordiae Roman. Consil. 345. Quo pacto D. Petrus ex Ecclesia Antiochenā se Romanā transalit, d. can. Mutationes, & can. Beati Petri & Paulini 2. q. 7. Roman. Consil. 352. ut ubi caput superstitionis erat, illuc fieret caput sanctitatis & religionis: ubi gentilium Princeps habitabat, ibi ledet & motaretur Princeps Ecclesiæ. Talis enī translatio antiquis vel novis Canonibus non est prohibita, si modō auctoritate summi fiat Pontificis cuius solius est judicare, sub iste talis utilitas vel necessitas Ecclesiæ: verum ea prohibita est, quia ex cupiditate & ambitione sic tamquam ambitiosa, can. Episcopum, can. propter VIII. q. 1. Indulgentia vero summi Pontificis super hujusmodi translatione alicui concessa, si iuste ad litteram est servanda, ut si ad maiorem dignitatem alicui transitus permittratur; vigore talis concessionis nequeat ad patrem transire, d. c. ult. h. 15.

4. Quæres, Tur summus Pontifex hoc matrimonium spirituale, per consecrationem consummatum, magis dissolvere possit, quam carnale consummatum? Ratio est, quia matrimonium carnale consummatum Christus induxit ad significandam indissolubilem unionem Christi cum Ecclesia, per carnem assumptam; & proinde ex ratione hujus significationis habet omnino modam indissolubilitatem. At vero matrimonium spirituale, etiam per consecrationem consummatum, non habet hanc significationem: uti nec matrimonium carnale ratum & nondum consummatum, quod proinde per ingressum Religionis dissolvi potest, ut postea dicetur.

Quo pacto ergo, inquires, in e. Inter corporalia 2. b. t. dicitur, spirituale vinculum fortius esse carnali, Resp. non dici fortius quoad omnino modam indissolubilitatem, quandoquidem varijs modis dissolvatur, veluti translatione, depositione, renuntiacione, auctoritate summi Pontificis facta; sed quoad alias respectus, veluti quia per matrimonium spirituale solvi

potest carnale: spirituale ad se trahit carnale, non ē contraria. Nam, ut diximus, matrimonium carnale ratum, non consummatum, dissolvitur per ingressum Religionis, etiam altero invito, c. Ex publico inf. De converso conjugar. & post matrimonium carnale, etiam consummatum, possunt conjuges mutuo consensu Religionem profiteri, ut etiam postea dicetur. At ē diverso matrimonium spirituale non dissolvitur per carnale; nec semel professis Religionem licet postmodū contrahere matrimonium carnale. Adde, quod matrimonium spirituale etiam inde fortius vinculum dici possit, quod operetur fortius, quatenus imprimis characterem, qui etiam post mortem manet: cum interim matrimonium carnale per mortem alterius prorsus solvatur.

Translatus autem legitimè Episcopus nihil juris in priori retinet Ecclesia, Calder. Conf. 1. de translat. Prelat. alias 56. n. 2. si scilicet translationi consenserit, alias non. Verum tamen litteras super secunda Prælatura oportet esse expeditas, & oitenias Capitulo: nam sola scientia, aut sola expeditio litterarum, sine praæsentatione in Capitulo facta, non sufficit. Gonz. ad Reg. VIII. Cancell. Glos. 15. nu. 49. ubi alios citat. Quinimodo necesse est, ut translatus est, acquiescerit, aut per eum non steterit, quod minus assecutus sit Felic. in c. Eam te. num. 9. sup. De rescript. Garz. De Beneficiis p. 11. c. 6. n. 39. 49. & seq.

Denique tametsi hic Titulus tantum inscribatur. De translatione Episcopi tamen etiam 2. iii possunt transferri, ut Cardinalis, cap. Dilectus inf. Deprabendis. Archiepiscopus; cap. Bona 4. supra De postulatione Prelatorum, Abbas, in cap. Venerabilis, sup. De confuetudine, Proximis in cap. Dudum, sup. De electione; & similes. Imò quicumque beneficiati possunt, cap. Admenes inf. De renuntiis. Et quidem inferiorum Clericorum translatio sit auctoritate cuiuslibet proprij Episcopi, can. Abbas 7.

XVII. qu. 2. can. Si quis, & can. seq. Distinct. 17.

(*)

TIT.